

РЕШЕНИЕ

№ 15615

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5700** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Производството е образувано по жалба на М. П. И. [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № РД-26-319/02.05.2025г. на Постоянния секретар на отбраната, с която е прекратено служебното й правоотношение на длъжност „заместник главен директор” на главна дирекция „Инфраструктура на отбраната” с ранг III старши, считано от 02.05.2025г. на основание чл.106. ал.1. т.2 от Закона за държавния служител /при съкращаване на длъжността/.

В жалбата се твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като същата е издадена въз основа на незаконосъобразен акт, а именно - Постановление № 32 от 23.04.2025 г. на Министерски съвет (обн., ДВ, бр. 35 от 25.04.2025 г.).Твърди се също за съществени нарушения на административно- производствените правила и в нарушение на материалния закон.Моли заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание,жалбоподателят редовно призован,се представлява от адв.М.,която поддържа жалбата моли заповедта да се отмени и претендира разноски по делото.Депозира писмени бележки в срок.

Ответникът–Постоянния секретар на отбраната,редовно призован, не се явява,представява се от юрк.М..Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна.Прави възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че М. П. И. е била преназначена със заповед №РД-26-452/28.12.2018г. на министъра на отбраната на длъжност „заместник главен директор” на главна дирекция „Инфраструктура на отбраната”. С Постановление № 32 от 23.04.2025г. на Министерския съвет е бил изменен и допълнен Устройствения правилник на Министерството на отбраната /МО/ (приет с Постановление № 5 на Министерски съвет от 21.01.2024г.), като промените влизат в сила от 02.05.2025г. В тази връзка е издадена заповед №ОХ-023/25.04.2025г. на министъра на отбраната за организационно-щатни промени в Министерството на отбраната и е утвърдено ново длъжностно разписание №АМ 256 на МО в сила от 02.05.2025г. Съгласно посоченото изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на отбраната на новото длъжностно разписание Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната” намалява общата си численост от 93 на 89 щатни бройки. В изпълнение на Указания рег. № РД-60-2 от 25.03.2025г./л.48-50/ на постоянния секретар на отбраната и началника на отбраната, с писмо рег.№ГлДИО-154/16.04.2025г. от главния директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ и докладна записка с рег.№21-41-158/02.05.2025г. от директора на дирекция „Управление на човешките ресурси в отбраната”/л.83-84/ са предложени за съкращаване двете длъжности „заместник главен директор”/едната за заемане по ЗДСл и вакантната длъжност по ЗОВСРБ/. Предложението е мотивирано е обстоятелството, че обективизираните преки задължения, разписани в длъжностните характеристики и възложени на заместник главните директори, се припокриват е разписаните преки задължения на началниците на отдели. Предвид това, е извършена преценка по целесъобразност и е съобразено, че ръководството на дирекцията може да се подпомага директно от началниците на отдели, с цел максимална оперативност и постигане на пряка обратна връзка за хода на изпълнение на поставените задачи/л.56/. Съгласно докладна записка с рег.№21-41-158/02.05.2025г. от директора на дирекция „Управление на човешките ресурси в отбраната” и съобразно утвърденото поименно разписание на длъжностите, предложено от главния директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната” на основание чл.106, ал.1. т.2 от ЗДСл е да се прекрати служебното правоотношение с М. П. И. на длъжност „заместник главен директор” на ГДИО/л.83 по делото/. Постоянния секретар на отбраната е издал Заповед № РД-26-319/02.05.2025г., с която е било прекратено служебното правоотношение М. П. И. на длъжност „заместник главен директор” на главна дирекция „Инфраструктура на отбраната” с ранг III старши, считано от 02.05.2025г. на основание чл.106. ал.1. т.2 от Закона за държавния служител.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателката на 02.05.2025г., а жалбата срещу нея е подадена на 16.05.2025 г./л.7/

По делото е представена в цялост административната преписка от ответника, включително и поименното щатно разписание на ГДИО, преди и след издаване на заповедта. Представените доказателства са приети с протоколни определения от 20.01.2026г. и 07.04.2026г.

Допуснатата е по делото експертиза в заключението на вещото лице е посочено, че: при сравнение на длъжностната характеристика на заеманата от М. И. длъжност „заместник главен директор” е

тези за следните длъжности:началник на отдел „Инвестиционна политика и строителство“ и началник на отдел „Управление на държавни имоти“ към Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ преди новото длъжностно разписание № АМ 256 от 29.04.2025г. се установява, че функциите и задълженията на длъжността „заместник главен директор“ изцяло се припокриват е разписаните такива за началниците на отдели.След утвърждаване на новото длъжностно разписание № АМ 256 от 29.04.2025г.,няма пренасяне на функции от заеманата от М. И. длъжност към тези на началник на отделите към Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“.Съдът кредитира заключението на вещото лице същото не е оспорено от страните.С протоколно определение съдът е задължил ответника да представи длъжностната характеристика на началник отдел“Инвестиции в сигурността на НАТО“ в ГД „Инфраструктура на отбраната“,в сила от 02.05.2025г.,която длъжностна характеристика не е изследвана с приетата по делото експертиза.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима,подадена е в преклузивния срок за обжалване на годен за оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Съдът,като прецени доказателствата по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията,визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за основателна.

Оспорваната заповед е издадена от материално компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.Съгласно чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл,в случаите при съкращаване на длъжността, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването министъра на отбраната.Същия със заповеди МЗ № ОХ-670/15.08.2023г., доп. с МЗ № ОХ-59/21.01.2025 г. и изм. с МЗ № ОХ-71/22.01.2025г. е делегирал правомощията на орган по назначаването на постоянния секретар на отбраната съгласно чл. 6, ал. 2 от ЗДСл,във връзка с чл. 290 ал. 1 от ЗОВСРБ. /л.71//дело№ 9913/2025г.на ВАС/

Заповедта е издадена в изискуемата от чл.108, ал.1 от ЗДСл писмена форма и съдържа предписаните от същата норма реквизити,включително правно основание за прекратяване на правоотношението, което кореспондира на изложените в заповедта факти.Съдът не констатира съществени нарушения на административно-производствените правила при издаване на акта .

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на Постановление № 32 от 23.04.2025 г. на Министерския съвет (обн., ДВ, бр. 35 от 25.04.2025 г.), с което е изменен и допълнен Устройственият правилник на Министерството на отбраната и се навеждат доводи за незаконосъобразност на заповед № РД-26-319/02.05.2025г. на постоянния секретар на отбраната като издадена въз основа на незаконосъобразен подзаконов нормативен акт.С Определение № 7394 от 04.07.2025г., ВАС е остави без разглеждане жалбата на М. И. срещу § 2 от Постановление № 32 от 23.04.2025г. на Министерския съвет, отнасящ се до измененията в Устройствения правилник на Министерство на отбраната и съответните изменения в разпоредбите от Устройствения правилник - в чл. 17, ал. 2, чл. 22, чл. 23, чл. 26, чл. 27, чл. 28, т. 11, чл. 29а, чл. 296, чл. 30, чл. 1, чл. 35-39 и в Приложение № 1 към чл. 13, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерство на отбраната.Съдът приема,че изложените съображения в жалбата

относно ПМС № 32 от 23.04.2025г. са неотнoсими към предмета на спора по делото,като реда на обжалване на актове на МС е по реда на АПК пред ВАС.

За преценка материалната законосъобразност на оспорената заповед, издадена на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, следва да се даде отговор на въпроса съкратена ли е заеманата от жалбоподателката длъжност.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл,органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността.За да е налице реално съкращаване на длъжността,е необходимо заеманата длъжност да е премахната като нормативно определена позиция в утвърденото длъжностно разписание на съответната администрация и същата да не е запазена като система от функции, задължения и изисквания, включително и под друго наименование.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА) и според тази дефиниция „длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

За да се приеме, че длъжността е съкратена по смисъла на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, трябва да бъде установено,че тя вече не съществува в длъжностното разписание на съответната администрация като нормативно определена позиция, както и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, или при запазването ѝ като такава – да се изпълнява от по-малък брой служители.

Установяването на тези обстоятелства изисква да се направи съпоставка между длъжностното разписание, действащо към датата на прекратяване на служебното правоотношение и предходното действащо такава.

Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството,че е извършено реално,а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

С определеното за насрочване от 03.07.2025г. съдът разпределил доказателствената тежест между страните,като ответника е окомплектовал в цялост административната преписка и е изразил становище по оспорването.

Спорът между страните е изцяло материално-правен относно наличието на реално съкращаване на длъжността.

От доказателствата по делото се установява,че съкращаването на длъжността заемана от М.И. е извършено във връзка с това, че с § 2 от Постановление № 32 на Министерския съвет от 23.04.2025г. е изменен и допълнен Устройствения правилник на Министерство на отбраната, приет с ПМС 05 от 21.01.2014 г., в сила от 02.05.2025г.Предвид което е била издадена МЗ №ОХ-023/25.04.2025г. за организационно-щатни промени в Министерството на отбраната и е утвърдено длъжностно разписание № АМ-256,в сила от 02.05.2025г.Съкращаването на двете

длъжности „заместник-главен директор“,е било мотивирано с обстоятелството,че обективизираните преки задължения,разписани в длъжностните характеристики и възложени на заместник-главните директори, се припокриват с разписаните преки задължения на началниците на отдели.Предвид това, е извършена преценка по целесъобразност и е съобразено, че ръководството на дирекцията може да се подпомага директно от началниците на отдели, с цел максимална оперативност и постигане на пряка обратна връзка за хода на изпълнение на възложените задачи.Видно от представеното по делото ново длъжностно разписание № АМ-256 на Министерство на отбраната, в сила от 02.05.2025г.,утвърдено от министъра на отбраната,в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“,не съществува длъжността „заместник- главен директор“,поради което фактически е било налице материално-правното основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателка - извършено е фактическо съкращаване на длъжността.Съдът приема,че действително с оглед доказателствата по делото и назначената и приета експертиза функциите и задълженията на длъжността „заместник главен директор“ изцяло се припокриват е разписаните такива за началниците на отдели и след утвърждаване на новото длъжностно разписание № АМ 256 от 29.04.2025г. няма пренасяне на функции от заеманата от М. И. длъжност към тези на началник на отдели „Инвестиционна политика и строителство“ и началник на отдел „Управление на държавни имоти“.

Съдът констатира,че с новото щатно разписание длъжността началник отдел“Инвестиции в сигурността на НАТО“ в сила от 02.05.2025г. е трансформирана за граждански служител,като преди това съща се е заемала от военнослужещ.По делото е приложена и новата длъжностна характеристика за длъжността.Безспорно осъществяването на подобно изменение от кого следва да се заема длъжността/военнослужещ или гражданско лице/ е въпрос по целесъобразност,предоставен на преценката на органа по назначаването.Премахването на отделни длъжности,създаването на нови,или промените в числеността на щатните бройки за отделна длъжност,са част от правомощията на органа по ръководството на дейността на администрацията с цел да подобри изпълнението на отделни дейности и функции на ведомството.Изложеното е основание за изследване наличието на преминаване на функции,задължения и изисквания,утвърдени с длъжностна характеристика,характерна за заеманата от жалбоподателката длъжност.При съпоставката на длъжностни характеристики на длъжността зам.главен директор на „ГД“Инфраструктура на отбраната“ и отдел “Инвестиции в сигурността на НАТО“,в сила от 02.05.2025г.,съдът констатира,следното:Основната цел на първата длъжност е да подпомага главният директор „ГД“Инфраструктура на отбраната“ при осъществяване на неговите управленски и контролни функции,както и за подпомага директора при изпълнение на дейности свързани с процеса по организиране и възлагане на обществени поръчки за услуги в изпълнение на единният финансов план за материално техническо осигуряване на Министерство на отбраната и за строителство и строителни услуги.Преките задължения са свързани също с процеса по организиране и възлагане на обществени поръчки за услуги в изпълнение на ЕФП за материално техническо осигуряване на Министерство на отбраната.В т.5.4 е посочено,че също следва да подпомага главният директор при реализирането на политиката за инвестиции в строителството и модернизацията на инфраструктурата на отбраната./л.25/Да участва в работни групи комисии и други по въпроси свързани с дейността на главната дирекция.В другата длъжностна характеристика е посочено,че основната цел е да подпомага главният директор „ГД“Инфраструктура на отбраната“ при изпълнение на

дейностите по осъществяване на правомощията на министъра на отбраната свързани с провеждането на политиката на МО в областта на планирането и изпълнението на дейности свързани с международни и национални инфраструктурни проекти. Подпомага главният директор в областта на политиката и процедурите по програмата на НАТО за инвестиции в сигурността и програмите на ЕС в областта на общата отбранителна инфраструктура. т.5.19-да участва в разработването на проекти правилници разпоредби инструкции ... свързани с инвестиционни процеси. От изложеното се установява, че основните цели и области на дейност и в двете длъжностни характеристики са свързани в областта на инфраструктурните проекти и дейности на министерство на отбраната. Като във втората длъжността характеристика детайлно са посочени преките задължения по възлагане на обществени поръчки по програмата на НАТО за инвестиции в сигурността, които също са свързани с инфраструктурни проекти. Съдът приема, че част от функционалните задължения на съкратената длъжност били са трансформирани частично и детайлизирани във втората длъжностна характеристика. Безспорно е, че определени функции не могат да бъдат постоянно отъждествявани с конкретна длъжност. Тя е съвкупност от такива при определен ред на организация, като при промяна на този ред функциите могат да бъдат извадени/добавени от длъжността и комбинирани с други, даващи основание за създаване на нови длъжности или да допълнят характеристиките на заварени такива, което в случая е направено. Това зависи от преценката на органа по назначаването, която е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Тази преценка е свързана с оперативната самостоятелност на управляващия дейността, да я организира по най-ефикасен според собственото му виждане. Съдът с оглед доказателства по делото следва да посочи, че преструктурирането на администрацията с оглед новото щатно разписание, при което се запазват системата от области на дейност с функции, задачи и изисквания към конкретна длъжност/в случая трансформирана/, не представлява съкращение на щата по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл./каквото е и настоящият случай/. За "съкращаване на длъжността" по смисъла на чл.106, т.2 ЗДСл е необходимо, или пълно премахване на функциите, задачите и задълженията на конкретната длъжност, или тяхното изменение да е толкова значително, че новата им съвкупност и изискванията за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност, което с оглед извършеното сравнение между двете характеристики на целите, области на дейност и частично функционални задължения съдът приема, че не е било осъществено. Съдът констатира, също от доказателствата по делото че към 02.05.2025г. датата на издаване на процесната заповед длъжността началник отдел "Инвестиции в сигурността на НАТО" е била вакантна. Настоящият състав приема че административният орган е засегнал права и законни интереси на служителя в степен, несъответстваща на необходимото за постигане на целта, за която е издадена оспорената заповед. По аргумент от чл.169 от АПК, това превратно упражняване на оперативната самостоятелност на органа представлява неспазване изискването за законосъобразност на административния акт. Съдът приема, че оспорената заповед, която се явява издадена при неправилно прилагане на материалния закон и следва да бъде отменена.

При този изход на спора, основателна е претенцията на жалбоподателката за присъждане на разноски по делото. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – договор за правна защита,

видно от който уговореното адвокатско възнаграждение е в размер на 2916,46 евро, платено по банков път, и 5,11 евро, държавна такса и депозит за вещо лице в размер на 306,78 евро.

При направено възражение за прекомерност на основание [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) за заплатеното реално възнаграждение от страната на нейния процесуален представител/адвокат/, съдът следва да изхожда отново от посочените критерии, за да определи дали заплатеното възнаграждение за представителство от адвокат пред съда, съответства на данните за осъществена защита от адвокат по делото. Правната и фактическа сложност на делото се преценява като се отчетат предмета на делото, въведените възражения, наличието на типични спорове, отнасяни до съд, трайната и задължителна практика по правните въпроси, въведени в процеса. С изискването заплатеното адвокатско възнаграждение да е “съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото” преценката се концентрира върху характеристиките на защитата, възложена по конкретното дело. С изискването да е “прекомерно” законът допуска уговореният паричен еквивалент да не съответства на пазара, при който адвокатите уговорят възнаграждения за дела с подобна фактическа и правна сложност, и отчита, че от страната не може да се изисква да познава в детайли този специализиран и квалифициран пазар, нито да се очаква да възложи защитата на адвоката, оценяващ най-ниско труда си. В случай, че съдът установи, че възнаграждението е уговорено в съществено отклонение, наложено от този пазар, съдът следва да намали отговорността на страната, предизвикала спора до обичайния и разумен размер. С оглед указанията на Решението от 25.01.2024г. на СЕС по дело С-438/22 всеки национален съд е длъжен да не прилага ограничението по [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) in fine, но само след и ако установи, че трудът на адвоката е бил съществено надценен/така определение № 2995 от 13.06.2024г. на ВКС по к.ч.гр.д. № 991/2024г./Съгласно даденото задължително тълкуване с решение на СЕС по дело С-438/22г., определените с Наредба №1/09.01.2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждения не обвързват съда. Предвид на това възнаграждението следва да бъде определено според предвидените в ГПК обективни критерии: фактическа и правна сложност на делото, защитавания материален интерес, обем на извършената от адвоката работа. По делото са проведени две съдебни заседания. При съобразяване на предмета на производството, вида и количеството на действително извършената от адвоката работа и ниската фактическа и правна сложност на делото, се налага извод, че заявителят не обосновава наличието на предпоставки за присъждане на адвокатско възнаграждение размер от 2916,46 евро. Релевираното възражение за прекомерност е основателно, поради което жалбоподателят следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение за сумата от 750 евро.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. П. И. [ЕГН] от [населено място] №РД-26-319/02.05.2025г. на Постоянния секретар на отбраната, е която е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжност „заместник главен директор” на главна дирекция „Инфраструктура на

отбраната” с ранг III старши, считано от 02.05.2025г. на основание чл.106. ал.1. т.2 от Закона за държавния служител.

ОСЪЖДА Министерство на отбраната да заплати на М. П. И. [ЕГН] от [населено място], сумата от 1061,89 евро, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: